

31. രാഗം -യന്മാശി ബിലങ്ങി താളം

പല്ലവി

വിശേഷരം ദർസന് കർ ചല്ല മന് തുമ്പ കാസീ

അനുപല്ലവി

1. വിശേഷരം ദർസന് ജബ് കീനോ ബഹുപ്രേമ് സഹിത്
കാടേ കരുണാ- നിധാന് ജനന്-മരണ്-ഹാംസീ (വിശേഷരം....)
2. ബഹർത്തീ ജിന്കീ പുരീ മോ ഗംഗാ പയ് കേ സമാൻ
വാ കേ തക് ഘാട് ഘാട് ഭർ രഹേ സന്യാസീ (വിശേഷരം....)
3. ഭസ്മ അംഗ് ഭുജ് ത്രിശൂല് ഉർ മെ ലാസേ നാഗ് മാല്
ഗിരിജാ അംഗത് ധരേ ത്രിഭുവന് ജിന് ഭാസീ (വിശേഷരം....)
4. പതമനാട് കമല് നയന് ത്രിനയന് ശംഭു മഹേശ് ഭജ്ഞേ
ഇന് ദോ സരുപ് രഹിയേ അവിനാസീ (വിശേഷരം....)

ഭാവാർത്ഥമാ

പല്ലവി- മനദ്ദു! നീ വിശേഷര ദർശനത്തിനായി
കാഴിയിലേക്കു പോകു.

അനുപല്ലവി

1. തീവ്രപ്രേമത്തോടെ നീ ദർശനം നടത്തിയാൽ, കരുണാ
മയനായ അവിടന്ന്, ജനനമരണ ഭൂപദ്ധാകുന്ന തുക്കു
കയറിൽ നിന്നും നിന്നെ രക്ഷിക്കും.
2. കാഴി വിശനാമമൾ നഗരത്തിൽ കുടി പവിത്രയായ
ഗംഗ പാലുപോലെ ഒഴുകുന്നു. അതിന്റെ തടങ്ങളിൽ
സന്യാസി ശ്രേഷ്ഠൻമാർ വസിക്കുന്നു.
3. തിരുവുടലിൽ ഭസ്മം പുശിയിരിക്കുന്നവനും, സർപ്പ ശ്രേഷ്ഠനെ
മാലയായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനും കൈകളിൽ ത്രിശൂലവും
അർഖാംഗിനിനായ പാർപ്പതിയേയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനും
ത്രിലോകനാമനുമായ മഹേശരെ ദർശിക്കു.
4. മനദ്ദു! നീ കമലനയനനായ ശ്രീ പദ്മനാഭനേയും
ത്രിനേത്രനായ മഹേശനേയും ഭജിക്കു. ഇതര മുഖങ്ങളും
രൂപങ്ങളും അനശ്വരങ്ങളാണ്

32. രാഗം-ഗൗരി ആഭിതാളം

പല്ലവി

ശകർ, ശ്രീ ഗിരിനാമ് പ്രദേ കേ
നൃത്ത് വിരജത് ചിത്രസഭാ മേ

അനുപല്ലവി

1. ഭസ്മ ത്രിനേത്ര ഗലേ രൂണ്യമാലം
ഭൂതന് കേ സംഗ് നാചത് ഭൂംഗീ (ശകർ...)
2. ത്യനന് തനന് നന് ധൂം ധൂം ബാജേ
ദേവ് മുനീസവ് ഗഗന് വിരാജേ (ശകർ...)
3. ധ്യുകുട് ധിം തധിം താദിം ധ്യുന്ന് ബാജേ
കോട- മയന് ജാകു ദേവൈ സോ ലാജേ (ശകർ...)
4. താദൈയ തകിടതക് ശ്രൂതി ഗതി രാജേ
പദ്മനാട് മന് കമല് ബിരാജേ (ശകർ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

നർത്തനഗാലയിൽ കൈലാസപതിയായ ശിവൻ
നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.

അനുപല്ലവി

1. ഭസ്മം പുണി, രൂദ്രാക്ഷമാലയണിഞ്ഞ്, ഭൂതഗണങ്ങളോടു
കൂടി, ത്രിനേത്രനായ ശ്രീ പരമശിവൻ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.
2. താളാത്മകമായ ഈ നൃത്തം കാണാൻ ദേവൻമാരും
മുനിമാരും ആകാശവീഭവിയിൽ അണിനിരന്നു.
3. വാദ്യമേളങ്ങൾക്കൊപ്പമുള്ള മനോഹരമായ ഈ
നൃത്തങ്ക്, കാമദേവൻ പോലും ലജജിച്ചു.
4. താളമേളങ്ങൾ മുഴങ്ങിക്കൊട്ടു കൊ മൃഗനു.
ശ്രീ പദ്മനാഭൻ എൻ്റെ മനസ്സിൽ വിളങ്ങിയാലും.

34. രാഗം ധന്യാശി ആദിതാളം

പല്ലവി

സീസ് ഗംഗ് ഭസ്മ അംഗ് അർധംഗ് ഗൗരീസംഗ്
ബർധാ കേ തുരംഗ് താപദംഗ് ജഗ്കേ.

അനുപല്ലവി

1. സദാനംഗ് ഭരാരംഗ് ഭൂഷണ് കേ ഭയ് ഭൂജംഗ്
അംഗേ ചരമ് മുഗ്രമതംഗ്, സംഗ് കീ ജേ പൾസേ (സീസ് അംഗ്...)
2. ഹതാനംഗ് ക്ഷുപാനംഗ്, ധാരേ ഹാമ്പ് ബീച്ച് കുരംഗ്
വാസ് കീനോ ഹൃദയ് കമല് പദ്മനാഭ് പ്രഭു കേ (സീസ് അംഗ്..)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

ശിരസ്സിൽ ഗംഗയും അംഗങ്ങളിൽ ഭസ്മവും, അർഖാംഗിനിയായ
പാർവ്വതി സമേതനും, വൃഷ്ടിവോഹനനുമായ ശ്രീ പരമേശ്വരൻ
ത്രിലോകങ്ങളുടെയും ദു:ഖങ്ങളെ അകറിക്കു

അനുപല്ലവി

1. സദാ നഗനനും സ്വഹികം പോലെ വെള്ളത്ത ശരീരകാന്തിയുള്ളവനും
ഭീഷണങ്ങളായ സർപ്പങ്ങളെ മാലയായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനും
കയ്യിൽ മാൻകുട്ടിയെ എടുത്തിരുക്കുന്നവനുമായ ശ്രീ പരമേശ്വര
നെ താൻ വനിക്കുന്നു.
2. ആശ്രിത വത്സലനും കൃപാമയനും കൈയിൽ മാൻ കുട്ടിയെ
എടുത്തിരിക്കുന്നവനുമായ ശ്രീ പരമേശ്വരൻ, ശ്രീ പദ്മനാഭൻ
ഹൃദയകമലത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

35. രാഗം- ദൈവവി ആദിതാളം

പല്ലവി

രാമചന്ദ്ര പ്രഭു തുമ്പ ബിന്ന് പ്രാരേ കോന് വബർ ലേ മേരീ

അനുപല്ലവി

1. ബാജ് രഹി ജില്കി നഗരീ മോ സദാ ധരമ് കീ ഭേരീ (രാമചന്ദ്ര...)
2. ജാകേ ചരൺ കമല് കീ രജ് സേ തിരിയാതന് കു മേരീ (രാമചന്ദ്ര...)

3. ഒറ്റരന് കു കുചർ ഓർ ഭരോസാ ഹമേ ഭരോസാ തേരീ (രാമചന്ദ്ര്...)
4. പദമനാഭപ്രഭു മൺിപരശായീ കൃപാ കരേ കേട്ടാം ദേവീ (രാമചന്ദ്ര്...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

ശ്രീരാമചന്ദ്ര പ്രഫേ ! അങ്ങളും വേരെ ആരാഞ്ഞ
എൻ്റെ ക്ഷേമമനേക്ഷിക്കാനുള്ളത്?

അനുപല്ലവി

1. അങ്ങയുടെ രാജധാനിയിൽ ധർമ്മസന്നേഷങ്ങൾ
മാത്രം മുഴങ്ങുന്നു.
2. അങ്ങയുടെ ചരണധീക്ഷികളാൽ ശിലധായികിടന ഗൗതമി
അഹല്യയായി മാറി.
3. അങ്ങയിലല്ലാതെ മററാതിലും തങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമില്ല.
4. മൺ പരശായിയായ പത്മനാഭാ! കരുണ ചെയ്യുവാനെന്തു താമസം?

23. രാഗം- ഗൗരീ ആദിതാളം

പല്ലവി

ബജത് ബധായീ നഗരീ രഹ്യരായീ

അനുപല്ലവി

1. ധനുഷ് ബാഞ്ഞ് ഉലാവേ ലക്ഷ്മണ് റാഡേ
നേരീ ത്രിഭുവൻ് കേ സുവ് ഭായീ (ബജത്...)
2. സർജ്ജ തീര് വിഹാരീ രതിപതി കേ സമ്
ചരായീ ജനക് സുതാ കേ പർ ശായീ (ബജത്...)
3. പത്മനാഭ ഹമാരോ ശരണ് ചരണ് തുമാരോ
മൺിവർ കേ പർശായീ (ബജത്...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി- അയോദ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ശ്രീരാമന്
നഗരവാസികൾ മംഗളധാനികളാൽ സ്വാഗതമോതുന്നു.

അനുപല്ലവി

1. ത്രിലോകങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹം ചൊതിയുന്ന
ശ്രീരാമൻ്റെ അടുത്ത് ചാപബാണധാരിയായ ലക്ഷ്മണൻ നിൽക്കുന്നു.
2. സരയു തീര് വിഹാരിയു സീതാപതിയുമായ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ
കാമദേവനെപ്പോലെ വിളഞ്ഞി.
3. മൺിപരശായിയായ പത്മനാഭാ! തങ്ങൾക്ക് അങ്ങുമാത്രമാണ് ശരണം

21. രാഗം ധന്യാശി ബിലംബി താളം

പല്ലവി

നാചെ രഹ്യനാമ് രംഗ് ഭാസീജന് ശാവൈ

അനുപല്ലവി

1. യൈനക് യൈനക് കനക് കനക് തോംത്താരീ തന് തനാരീ
ഡി കിഡാ ഡിലാംക് മധുര് യുന് ബജാവൈ (നാചെ..)

2. മിരക് മിരക് മെമയ് ദിം തമിം തത്കമ് മെമയ്
ഡ്യുകുട് ഡിം ഡ്യുകുട് ഡിം താഡിന് താന് സുർ മിലാവേ (നാചേ..)
3. സുർ നബേഷ് മുനി റണ്ണേഷ് തേരേ ഹി പ്രധാപ് ഗാവേ
പദ്മനാഭ് ചരൺ ഭാസ് കാമിത് ഫല് പാവേ (നാചേ..)

ഭാവാർത്ഥമത്തും

പല്ലവി

ഗോപസ്ത്രീകളുടെ പാടിനൊതൽ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.

അനുപല്ലവി

1. വാദ്യവുന്നത്തിന്റെ താളാത്മകമായ ശബ്ദം
2. നൃത്തവും വാദ്യവും ചേർന്നുള്ള മധുരയറ്റി
3. മുനിമാരും ദേവൻമാരും മനുഷ്യരും അങ്ങയുടെ സ്തുതിഗീതങ്ങൾ പാടുന്നു. അവിടുത്തെ ചരണദാസനായ എൻ്റെ അഭീഷ്ടങ്ങൾ സാധിച്ചു തന്നാലും.

1. രാഗം- കാഹി ആദിതാളം

പല്ലവി

അബയ് സുവദായീ അബ് ബാജേ ബധായീ

അനുപല്ലവി

1. രതന് സിംഹാസന് കേ പര് രഘുപതി
സീതാസഹിത് സുഹായേ
രാമ് ഭരത് സുമിത്രനെ റാഡേ ചാമർ ചതുര് ഡ്യുലായോ (അബയ്...)
2. ഗാവ് ഗാവ് ജന് മംഗള് ഗാവത് ദേവന് ബജായോ
രാമ് റാവൻ മാരേ, അസുർ സബ്ര മാരേ, രാജ് വിഭീഷൺ പായോ (അബയ്...)
3. മാത് കൗസല്യാ കരത് ആരതി നിജ് മന് ബാംഞ്ചിത് പായോ
രാമ് പദ്മനാഭ് പ്രഭു, ഘണിപരശായി ത്രിഭുവൻ സുവ് കരി ആയോ (അബയ്...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

അയോഖ്യയിൽ മംഗള സുപകമായ വാദ്യങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നു.

അനുപല്ലവി

1. രത്നസിംഹാസനത്തിൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ സീതാ സമേതനായി വിരാജിക്കുന്നു.
ഭരതനും ലക്ഷ്മണനും ശ്രീരാമനോടു ചേർന്നു
നിന്ന് ശ്രദ്ധാ പൂർവ്വം ചാമരം വീഴുന്നു
2. ജനങ്ങൾ ശ്രാമങ്ങൾ തോറും മംഗളഗീതങ്ങൾ പാടുകയും
ദേവൻമാർ മംഗള വാദ്യങ്ങൾ മുഴക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
ശ്രീരാമൻ റാവൻനെ വധിച്ചു. അസുരന്മാരെ
മുഴുവനും നിഗ്രഹിച്ചു. വിഭീഷണനെ ലക്ഷ്യിലെ
രാജാവായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു.
3. മാതാവായ കൗസല്യ ആരതി ഉഴിഞ്ഞു. സംതൃപ്തചിത്തയായി.
അനന്തശായിയായ പദ്മനാഭമുർത്തിയുടെ അവതാരമായ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ത്രി ലോകങ്ങൾക്കും സുവം
പ്രധാനം ചെയ്തു.

22. രാഗം- ക്ലേവി (മോഹനം) ആദിതാളം

പല്ലവി

ബംസീ വാലേന മന് മോഹനാ

അനുപല്ലവി

1. ബോലീ ബോലെ മീരി ലാഗേ
ദർ ദർ ഉമംഗ് കരാവേ (ബംസീ...)
2. ബേണൻ ബാജേ താന് ഗാവേ നിന്റിന്
ഗോപിയാം രീത്യാവേ (ബംസീ...)
3. സാംവരേ രംഗ് മോഹനീ അംഗ് സുമരണ്
തന്കീ ഭുലാവേ (ബംസീ...)
4. കാളിനീ കേ തീര് റാഡേ
മോഹന് ബംസുരീ ബജാവേ (ബംസീ...)
5. പത്മനാഭ് പ്രഭു ഭീന ബന്ധു
സുർ നർ ചരൺ മനാവേ (ബംസീ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

പുല്ലാകുഴൽ ഉള്ളതുന ശ്രീ കൃഷ്ണൻ എൻ്റെ മനസ്സിനെ മോഹിപ്പിച്ചു.

അനുപല്ലവി

1. അവൻറെ മധുരവാണികൾ എല്ലാവരുടേയും മനസ്സിനെ ഉത്സാഹതിമിർപ്പിലാക്കി.
2. വേണുഗാനമുതിർത്ത് പാട്ടുപാടി, എല്ലായ്പോഴും അവൻ ഗോപികമാരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.
3. അവൻറെ ശ്രൂമ മോഹനരൂപവും അംഗലാവണ്ണവും സ്മരിക്കുന്നേണ്ടി തൊൻ എന്ന തന്നെ മരക്കുന്നു.
4. കാളിനിയുടെ തീരത്തുനിന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഓടക്കുഴൽ വായിക്കുന്നു.
5. ഭീനബന്ധുവായ ശ്രീ പദ്മനാഭനെ ദേവൻമാരും മനുഷ്യഭംഗം സാഷ്ടാംഗം നമിക്കുന്നു.

36. രാഗം അംബാ ആദിതാളം

പല്ലവി

സുമരണ് കർ ജദുനാമ്പ് ഹരീ കേ
വാന് കിയോ ജിന് ധർമ്മ - ഭരീ കേ.

അനുപല്ലവി

1. എക്ക് കഷണ് മേ കേതെ പതിത് സിധാരെ പ്രാരേ
പിപാതാരെ സുദാമാ താരെ ബേസ്യാതാരെ
അജാമിള്ള് ന്യാരേ (സുമരണ് കർ....)
2. മീന് കൂച്ചർ സുകർ നരഹരി പ്രഭു വാമന
രുപ് ബലിമിച്ച ഹാരേ (സുമരണ് കർ...)
3. ശിവ് സനകാദിക് അജ്ഞ ബൈദ്ധമാദിക
ജിന് കു നിന് ഭിന് മന് മേഡാരേ
സാത് രാത് ഭർ ശിരിവർ ധാരോ
സോമന് മോഹന് നന്ന ഭുലാരേ (സുമരണ് കർ...)
4. ഭജ് ലേ രാമകൃഷ്ണൻ മധുസുധന് ‘
പുരുഷാത്തമ് ബൈജ്ഞാജ്ഞ മുരാരേ
ജാംബവത് രാജേലു അധമ് ഉധാരൺ
പദ്മനാഭ് പ്രഭു നാമ് ഹമാരേ (സുമരണ് കർ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

യർമ്മ സംസ്ഥാപകനും യദുനാമനുമായ ശ്രീ ഹരിയെ സ്മർക്കുവിൻ

അനുപല്ലവി

1. പതിതരായ സുദാമയേയും വിംഗളയേയും അജാമിളനേയും അങ്ങ് കഷണനേരം കൊണ്ടു ഉഖരിച്ചു.
2. മത്സ്യ കുർമ്മ നരസിംഹാവതാരങ്ങൾ അങ്ങു കൈകൈം കു വാമനനായി അവതരിച്ച് മഹാബലിയുടെ ഗർഭം ശമിപ്പിച്ചു.
3. ഏഴു ഭിവസം ഗോവർഖന പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു അങ്ങയുടെ മോഹനരുപത്തെ ശിവസനകാമികളും ബൈഹ്ദമാവും എഫ്ഫോഴും ധ്യാനിക്കുന്നു.
4. വ്രജരാജാവും പുരുഷോത്തമനും മധുസുധനുമായ ശ്രീ കൃഷ്ണ പരമാത്മാവിനെ ഭജിക്കുവിൻ. അധമോഖാരകനും ജാംബവാനുപോലും അഭയം കൊടുത്തവനുമായ ഈ പദ്മനാഭൻ തന്ത്രങ്ങളുടെ നാമനാണ്.

24. രാഗം- ചർച്ചരി (ഭരതവി) ബിലംബി താളം

പല്ലവി

ബാജത് മുരളീ മുരാരീ സുന്ദര് ജമുനാ കിനാരേ
രാസരംഗ് ശാല്- ബാല്- സംഗ് മദന് പ്യാറേ

അനുപല്ലവി

1. ടീക് ഭാല് പ്രേമ ജാല് മുക്ത് മാല് ധാരേ (ബാജത്...)
2. ഓവ് ബന്ധ് പദ മുകുന്ദമോഹനോ ആന്ദ് വ്യന്ത്!
ഗോപികാ- ചക്രോ-ചക്ര തന്റ് കേ ദുലാരേ (ബാജത്...)
3. കോട്കാംതന് ലലാമ് തീന് ലോക് നാമ് ശ്യാമ്
ഗാവത് ശ്രൂതി ജാകേ നാമ് ഭേദ് കാതാരേ (ബാജത്...)
4. താന് മാന് സതസ വാന് ബീച്ച് ബീച്ച് മധുരഗാന്
ശ്രീഹരീ കൃപാ നിധാന് ദനു ജമാന് ഹാരേ (ബാജത്...)
5. ഗേപരുപ്! ദുരിതകുപ ഗമന് താപ് ഹർ! പ്രതാപ്!
പാപരുപ് തിമിരദീപ്! ശ്രീ കലാപ്! ന്യാരേ.
6. മന് ഉമംഗ് ഭരേ കരംഗ്, സുർ-നരേൻ-മുനി- വിഹംഗ്
മോഹത് ശ്രീ പത്മനാഭ് ഭാവ് സു തുമാരേ.

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

യമുനാതീരത്ത്, ഗോപബാലകൻമാരോഭാത്ത്, ശ്രീകൃഷ്ണൻ നൃത്യം ചെയ്യുകയും ഓടക്കുഴൽ വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനുപല്ലവി

1. ആ ദയാമയൻറെ നെററിയിൽ തികളൾക്കലപ്പോലെ ശോഭിക്കുന്ന തിലകക്കുറിയും കൺംത്തിൻ മുത്തുമാലയും ഉ്.
2. ആനന്ദ ഭായകനും മനോ മോഹകനുമായ മുകുന്ദൻറെ പാദങ്ങളെ ദേവവ്യുദം വന്നിക്കുന്നു. ചക്രോപക്ഷികൾക്ക് പ്രദനപ്പോലെ ശോപികമാർക്കു പ്രിയനാണ് നനകുമാരനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ.
3. ത്രീലോകനാമാദിം തേജോമയനുമായ ശ്രീകൃഷ്ണനെ വേദങ്ങളും ഭക്തൻമാരും വാടിപുക്ക്തതുന്നു.
4. ആസുരൻമാരുടെ ഡാഡം ശമിപ്പിച്ചവനും കരുണാമയനുമായ ശ്രീഹരിയെപ്പറ്റി താളാത്മകമായി മധുരഗാനങ്ങൾ പാടുന്നു.

- ഭഗവാനേ കൃഷ്ണ ! അങ്ങ് അരുപിയാൻ, ഭിത്തഹരണനാണ്, പ്രതാപിയാൻ, പാപമാകുന്ന അനധകാരത്തെ അകറുന്ന പ്രകാശമാണ്. ശ്രീയുക്തതനാണ് അവർണ്ണനീയനാണ്.
- അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹംകൊ ഉ ക്രതന്മാരുടെ മനസ്സ് പരമാന്വ ലഹരിയിലാകുന്നു. ദേവൻമാരും രാജാക്കൻമാരും മുനിമാരും ഗരുഡനും

27 രാഗം പുർണ്ണി ചാതാളം

പല്ലവി

മഹീപാല് പ്യാറേ തേരോ ബാംസുരീ കി ആന് മേരോ
മൻ ഹർ ലീനേ ദു:ഖ് ദീനോ നൈ നൈന്.

അനുപല്ലവി

- മുരളീ സേ കീനോം തീനോം ലോക് കു അധീനോ(രേ) തേരോ
രേ സ്വരുപ്, ധ്യാന് ലാവേ ദേവ് വൃന്ദന് (മഹീപാല്..)
- മോർ പിച്ച് രാജേ മാല് മോതിയൻ കേ വിശാല് മാമേ പർ
സോഹേ ലാലാ കേസരിയാ ചന്ദൻ (മഹീപാല്..)
- പദ്മനാഭ് ദീനനാമ്പ് മായാ തേരോ ജാനേ കോന്
ജാനേ നഹീ സുർ ചാഞ്ച മോഹേര കാമഹമംദന് (മഹീപാല്..)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

നൈനൈനനനയ പ്രിയകൃഷ്ണാ ! അങ്ങയുടെ മുരളീനാദം ആർത്തൻമാരുടെ ദു:ഖം അകറുന്നതാണ്.

അനുപല്ലവി-

മുരളിഗാനം കൊ ഉ ത്രിലോകങ്ങളേയും കീഴിടക്കുന്ന അങ്ങയുടെ മോഹനരുപത്തെ ദേവൻമാർ
പോലും വന്നിക്കുന്നു.

- ശ്രിരസ്സിലെ മയിൽപ്പീലിക്കീരിടവും മാരത്തെ മുത്തുമാലകളും നനറിയിലെ ചുവന്ന ചന്ദനക്കുറിയും
അങ്ങയുടെ ശ്രോദ വർഖിപ്പിക്കുന്നു.
- ക്രതവത്സലനായ പത്മനാഭ ! അങ്ങയുടെ ലീലാവിലാസങ്ങളപ്പറിയാർക്കരിയാം. സുര്യ
ചന്ദനമാർക്കുപോലും അവിടുത്തെ മഹത്യം അജ്ഞനാതമാണ്. മായാ മോഹവലയത്തിൽ
കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്ന എൻ്റെ കാര്യം പിനെ പരിയാനും ഒ?

28 രാഗം ധന്യാശി ചാതാളം

പല്ലവി

നൈനൈന് പരമാന്വ വ്രജഭൂമി പുർണ്ണ ചന്ദ
ദർ ചക്രദർ മുകുന്ദ കുന്ദ ദർ ഭജ്ഞരേ

അനുപല്ലവി

- ചിദാനന്ദ മുനിവുന്ദ ഗാവേ തേരേ മാന് ചരം
സോഹേ ഭാല് തിലക് ബിം ശ്രീ ശ്രോവിം ധർ രേ (നൈ നൈ..)
- നതാമന്ദ കരേ ബുന്ദ ജോദേ ഹാമ്പ ശുക് സനന്ദ
കാടോ മേരേ ദുരിത ഘംഡ് പത്മനാഭ -പദ് രേ (നൈ നൈ..)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

പരമാന്വ സ്വരൂപിയും, വ്രജഭൂമിയുടെ പുർണ്ണചന്ദനും, ശംഖ ചക്രധാരിയും, മുള്ളപ്പുപോലെയുള്ള
ദന്തങ്ങളുടുകൂടിയവനുമായ മുകുന്ദനെ ഭജിക്കുവിൻ.

അനുപ്ലുവി

1. പരമാനന്ദ പദം പ്രാപിച്ച മുനിഗണങ്ങൾ മനോഹരമായ ശരദിളിൽ അവിടുത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. നെറിത്തടത്തിൽ ഗോപിചന്ദന കുറിയണിത്തെ ആ ഗോവിന്ദന സ്ഥമരിക്കുവിൻ
2. മുനിശ്രഷ്ടൻമാരായ ശുകനും സനന്ദനും, അത്യാനന്ദത്തോടെ കൈകുപ്പി അങ്ങയെ നമസ്കരിക്കുന്നു. അങ്ങിനയുള്ള ശ്രീപദ്മനാഭൻ എൻ്റെ ദൃതിത്താജ്ഞയ്ക്കു അകറിയാലും.

16 രാഗം ധന്യാശി ചന്താളം

പല്ലവി

ജമുനാ കിനാരേ പ്യാരേ കദമതർ മോഹന്
ബാംസുരി ബജാവേ സവീ കുംജ് ഭവന് മേ

അനുപ്ലുവി

1. മോർ പിംചർ ഗലേ മാലാ മകാരാ കൃതി കുണ്ണല്ല
മകുടാദിക് ഭൂഷണ് സോഭാദേത് തന്മേ (ജമുനാ...)
2. പത്മനാഡ് ദീനബന്ധു മേരോ താപ് ഹരോ പ്രഭു
ഗോപിനാമ് ശിരിയർ രാജോ മേരോ മന് മേ (ജമുനാ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി -

യമുനാതീരത്തെത്തമനോഹരമായ കദമംബ വൃക്ഷ ചുവടിലുള്ള വള്ളിക്കുടിലിലിരുന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ
ഓടക്കുഴൽ വായിക്കുന്നു.

അനുപ്ലുവി

1. മയിൽപ്പീലി കിരീടവും മാറിലെ വനമാലയും മകരമത്സ്യത്തിൻ്റെ ആകൃതിയിലുള്ള രൂപത്തെ
കുംഭങ്ങളും രത്നം പതിച്ച ശിരോലക്ഷാരവും ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ശരീര കാന്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.
2. ഭക്ത വത്സലനും കരുണാമയനുമായ ശ്രീ പത്മനാഭ! എൻ്റെ ദൃഢവഞ്ചലെ അകറിയാലും. ഗോപികാ
വല്ലഭനും ശിരിയാർഥ്യമായ അങ്ങ് എൻ്റെ മന്ദിരിൽ വിളങ്ങിയാലും.

12. രാഗം ദൈവി ആദിതാളം

പല്ലവി

കൃഷ്ണ ചന്ദ്ര രാധാ-മന്ത്ര-മോഹന് മേരോ മന് മോ വിരാജോ ജീ

അനുപ്ലുവി

1. മോർ പിംചർ കടി കാചനി രാജേകർ.
മുരളി ഉർ മാല് ലബ്സേ
ഹണിവർ കേ പർ നിരിത് കരത് പ്രഭു ഭോർ
മുനീശ്വർ ഗഗന് ബസേ (കൃഷ്ണ...)
2. ഹാമ്പ് ജോഡ്യ് സബ്ബ് നാഗ് വയു ജന് കരേ
സ്വിന്തി ഹരിചരണ് സേ
ചേരാഡേ ഹമാരേ പ്രിതമ് കുഹിം ആംചല്
ധ്യാവേ അംസുവന് സേ (കൃഷ്ണ...)
3. പത്മനാഡ് പ്രഭു ഹണി പരശായി കബഹ്
നാജേയോ ചിതവന്സേ
രഹസ്യി ലീലകോടി തുമാരി നഹരി കഹരി ജാവേ കവിജത് സേ (കൃഷ്ണ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

രാധയുടെ പ്രിയതമനായ കൃഷ്ണ! എപ്പോഴും നീ എൻ്റെ മനസ്സിൽ വസിച്ചാലും അനുപല്ലവി

1. തലയിൽ മയിൽപ്പീലി കിരീടവും അരയിൽ മിനിത്തിളങ്ങുന്ന രത്നങ്ങൾ പതിച്ച അരത്താണവും, കഴുത് ഓടക്കുശലും മാറിൽ വനമാലയും ധരിച്ച, കാളിയൻ്റെ ഘണ്ടതിൽ കയറിനിന് നൃത്തം ചെയ്യുന്ന അങ്ങയെ കാണാൻ സുരമുനീ വും ആകാശത്തിൽ നിന്റെ നിന്നു.
2. കാളിയപ്പത്തിനിലാർ അലമുറയിട്ടു കൊ കു, അവൻ്റെ ജീവനു വേ 1, അങ്ങയുടെ പാദാരവിനങ്ങളിൽ വന്നു വീണ്ടു നമസ്കരിച്ചു. നാഗപത്തിനിലാരുടെ ഭക്തികൊ കു കരുണാമയനായ അങ്ങു, അവനെ മുക്തനാക്കി.
3. ഈ വിധം പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ തീരാത്തവിയമുള്ള അങ്ങയുടെ ലീലകൾ കവികൾക്ക് പോലും വർണ്ണിക്കാനാവതല്ല. അനന്തശായിയായ ഈ പദ്മനാഭൻ എൻ്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും മായരുതേ!

9. രാഗം- ഹമീർ കൂർ ചാളതാളം

പല്ലവി.

കരുണാ നിധാന് കുഞ്ഞം കേ ബിഹാരീ
തുമാരീ ബാസീ ലാലാ മേരോ മനോഹാരീ

അനുപല്ലവി

1. തുസ് ബംസി സേ സുർ നർ മുനി മോഹേ
മോഹ് ഗയി സാരീ ബേജ് കീ നാരീ. (കരുണാ...)
2. ജവ് ശ്രാമ് സുന്ദർ കാ തന് ദേവീ
ജന്മ ജന്മ കേ മേ സംകട് താരീ (കരുണാ...)
3. മോർ മുകുട് പീതാംബർ സോഹേ
കുണ്ണയല് കീ ത്യവി മേ ബലിഹാരീ (കരുണാ...)
4. ദശമസ്കരം ഭാഗവത് ഗാവേ
നവപര് ഗ്രാവർഖന് ശിരീധാരീ (കരുണാ...)
5. പത്മനാഡ് പ്രദു ഘണി പരശായി
ദനു ജകുല -ഹരണൻ നാമ് മുരാരീ (കരുണാ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

കരുണാമയനും വുംാവന വിഹാരിയുമായ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ്റെ വേണുനാദം എൻ്റെ മനസ്സിനെ മോഹിപ്പിച്ചു.

അനുപല്ലവി.

1. ഈ വേണു ശാന്തത്തിൽ ദേവൻമാരും മുനിമാരും മനുഷ്യരും ലയിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാപികളാവട്ട, ആ വേണു നാദത്തിൽ നിന്തിരുവടിയുടെ സാദ്രാനന്ദ രൂപമായ ഏകക്കും ലഭിച്ചവരായി. മോഹങ്ങൾ നശിച്ചവരായി.
2. ആ ശ്രാമം സുന്ദര മേനി ക പ്രോൾ, ജന ജനാനരാജാളായി എന്നിക്കു അയിട്ടുള്ള ദു:ഖങ്ങളെയെല്ലാം നാൻ വിസ്മരിച്ചു.
3. മയിൽ പീലികിരീടവും ചുടി, മഞ്ഞപട്ടുടയാടകളകൾ ധരിച്ച രത്നകുണ്ണയലങ്ങാൽ മിനിത്തിളങ്ങുന്ന അങ്ങയുടെ ദിവ്യ രൂപത്തിന് മുന്നിൽ നാൻ എന്നെ തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

- ഭാഗവതത്തിലെ ഭഗവന്ക്കും ഈ ഗ്രോവർഡു ശിരിയാറിയുടെ ലീലകളാണ് വർണ്ണിക്കുന്നത്.
- ദൈത്യ കുല നാശകനും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൻ്റെ മുഴുവനും നാമനും അനന്തശായിയുമായ പത്മാനാഭൻ എന്നെന്നരക്ഷിക്കേണ്ട്.

37. രാഗമാലിക പാതാളം (ധ്യപദ്ധ)

പല്ലവി

സോഹനീ സരൂപ് കാന്ത് മുവ് തേജ ദീപ് ചന്ദ
ചലേ ചാല് നട് വിഭാസ് ശ്രീ മല് ഹാർ ബന്ധമേ

അനുപല്ലവി

- മൺിരംഗ് ഗുണ് മുല് ബാണ് (എ) മന് സോ
രട്ടു കാന്ത്‌ഹയോ
സരൂപ് ലാശേ സാരംഗ് മന്മേ (സോഹനീ...)
- ഗുതുജീ ഹിന്ദോള്ള്, ചരുല്, ജിന്ദ്രാസേ, അംബ നദേശാസ്
തേരോഹിസ്യ രൂപ് ശ്രാമ് പദ്മമാം തന്ന മേ (സോഹനീ....)

ഭാവാർത്ഥമം

പല്ലവി

അനുപമ തേജോവിഗ്രഹനും പുർണ്ണ ചന്ദനപ്പോലെ മനോഹരമായ മുവത്തോടുകൂടിയവനുമായ
ശ്രീ കൃഷ്ണൻ ഒരു നടൻ്റെ അനുപമമായ ലളിതചലനങ്ങളോടുകൂടി വൃംബാവനത്തിൽ വിഹരിച്ചു.

അനുപല്ലവി

- ഇന്ദ്രനീല റത്തനം പോലെ ശ്രോദനമായൊരു ശരീരകാന്തിയോട് കൂടിയ കാമദേവനാണ്
ശ്രീകൃഷ്ണൻ, നിങ്ങൾ ആ മനോഹരരൂപം മനസ്സിൽ പതിയാനായി അവൻ്റെ നാമം എപ്പോഴും
ജപിക്കുവിൻ.
- യാദവ വംശത്തിൻ്റെ തിലകക്കുറിയായി നീ എന്നുമെന്നും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വിളങ്ങേണ്ട,
മനസ്സിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും മായരുതെ! നിന്റെ ആ മോഹനരൂപം തന്നെയാണ് ശ്രീ പദ്മമാഭനിൽ
ഞങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നത്.
(ഈ രാഗമാലികയിൽ വിവിധ രാഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ മനോഹരമായി കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നു.)

17. രാഗം യമനകല്യാണി അടതാളം

പല്ലവി

ജയ് ജയ് ദേവി ജയ് ജഗജനനീ ജയ് ജയ് സരസ്വതീ മായി

അനുപല്ലവി

- ജയ് ജയ് ഭവാനി ജയ് ശർഭാണി
ജയ് ത്രിഭുവന് സുവർദ്ദനീ
തേരോ ഹി മായാ അനന്ത് അപാർ
ന്യാരാ ജാ കു കോയി നഹി പായി (ജയ്...)
- ഹസ്ത കമല് മേ ബീണ് ബിരാജോ
ജാമേ സതേ സുർശായീ
ഭുസരോ ഹാമ് ബീരാജത് പുസ്തക്
വേദ് ശുതി ഉപജായി (ജയ്...)
- തേരോ രേ രൂപ് ഭയോ സക്ത വിദ്യാ
സുർ നർ ചരണ് മനായി
പത്മമാം -പ്രബു- ചരണ്- സരോരുഹർ-
സേവക് കേ മൻ ഭായി (ജയ്...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

ജഗത് ജനനിയായ സമ്പദത്തി മാതാവേ, വിജയിച്ചാലും.

അനുപല്ലവി

1. അമേര ഭോനീ! ശവാണീ! ത്രിഭുവന സുവദായികേ! അങ്ങയുടെ മാ അനന്തവും അപാരവുമാണ്. അത് ആർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും
2. അവിടുത്തെ ഹസ്ത കമലങ്ങളിലുള്ള വീണയിൽ നിന്നും സപ്തസ്വരങ്ങളും, പുന്നതകത്തിൽ നിന്നും വേദങ്ങളും ശ്രൂതീയും ഉണ്ടായി.
3. അവിടുത്തെ ദിവ്യ രൂപത്തിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ വിദ്യകളും ഉടലെടുത്തത്. ദേവൻമാരും മനുഷ്യരും അവിടുത്തെ പാദപുജ ചെയ്യുന്നു. പത്മനാഭ പാദ സന്ദേഹം സേവകനായ എന്നിയും മനസ്സ് അവിടുത്തെ ദർശനത്തിൽ പൂളിക്കു കൊള്ളുന്നു.

19. രാഗം- കാന്ധഹഡാ ചൗതാളം

പല്ലവി

ദേവന് കേ പതി ഇന്റ താരാ കേ പതി ചന്ദ്ര്
വിദ്യാ കേ പതി ശ്രീ ഗണേശ് ദൃഃവ ഭാരഹാരി.

അനുപല്ലവി

1. രാഗപതി കാന്ധഹഡാ, ബാജന് കേ പതി ബിന്
ഹൃതുപതി ഹോ വസന്ത രതി സുവകാരി (ദേവന്...)
2. മുനി ജന് പതി വ്യാന് പംചരിപതി ഹംസ് ഹോ
നരപതി രാമ് അവധ് വിഹാരി (ദേവന്...)
3. ശീരിപതി ഹിമാചല് ഭൂതന് കേ പതി മഹേന്
തീന് ലോക് പതി ശ്രീ പദ്മനാഭ് ശിരിയാരീ (ദേവന്...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

ദേവമാരുടെ അധിപൻ ഇന്ദ്രനും, നക്ഷത്രാധിപതി ചന്ദ്രനും വിദ്യാധിപതി ദൃഃവ ഹരണനുമായ ശ്രീഗണേശനുമാണ്.

അനുപല്ലവി

1. രാഗങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠം കാന്ധഹഡയും വാദ്യങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠം വീണയും കാലങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠം രതിസുവകാരിയായ വസന്തവുമാണ്.
2. മുനിജനങ്ങളുടെ അധിപൻ വേദവ്യാസനും, പക്ഷികളിൽ അധിപൻ അരയനവും, മനുഷ്യരിൽ അധിപൻ അയോദ്യാ നിവാസിയായ രാമനുമാണ്.
3. പർവ്വതങ്ങളിൽ ഉന്നതൻ ഹിമാലയും, ഭൂതഗണങ്ങളുടെ അധിപൻ ശ്രീ പരമേശ്വരനും, ത്രിലോകങ്ങളുടെയും അധിപൻ ശിരിയാരിയായ ശ്രീ പദ്മനാഭനുമാണ്.

35. രാഗം ബോഹർ ആദിതാളം

പല്ലവി

സുനോ സവീ മേരീ മന് കീ ദർശ രീ.

അനുപല്ലവി

1. ജബ് ഹിർത്തീ മേ രംഗ്- മഹല്യ മേ
സേജ് പലംഗ് പർ തയ്ക്കേ ജാതീ (സുനോ...)

2. ബേലാ പമേലി ദൗതാ മരുവാ
ചംചയി ഗുലാബ് കീ ഹാർ ബനാതീ (സുന്നോ...)
3. രജസേ ജല് ബിന് തരസത് മംചരി
തരസ് റഹീ മേരോ പിയാ ബിന് ചരാതീ (സുന്നോ...)
4. സോവത് നാഹീ ലഗെ ശോരീ നിദ്രാ
ബീച്വ പിയാ കു ബുലാതീ (സുന്നോ...)
5. നിസി ദിന് ഭർ ഭർ ചോവാ രേ ചടങ്ങ്
അതർ അർഗജാ അംഗ് ലഗാതീ (സുന്നോ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

സവീ! എൻ മനസ്സിലെ വിഷമം നീയേണാനു കേൾക്കു.

അനുപല്ലവി

1. കൊട്ടാരത്തിൽ മനോഹരമായ ശയ്യയൊരുങ്ങി, പ്രതീക്ഷയോടെ ഞാൻ വളരെ നേരും അവനെ കാത്തിരുന്നു.
2. പലതരം പുഷ്പങ്ങൾ കൊ കൂളി ഹാരം ഞാനവനു വേ മൈ അകിയിരുന്നു.
3. വെള്ളമില്ലാതെ വരുന്നോൾ മത്സ്യങ്ങൾ പിടയുന്നത് പോലെ അവനെ കാണാതെ എൻ്റെ മനസ്സ് പിടണ്ടു.
4. എനിക്ക് ഉറക്കംട്ടും വരുന്നില്ല. ഇടയ്ക്കിട ഞാൻ പ്രിയനെ വിളിച്ച് പോകുന്നു.
5. രാത്രിയും പകലും അണിഞ്ഞെന്നാരുങ്ങി, സുഗന്ധ ലേപനങ്ങൾ പുരട്ടി ഞാൻ കൃഷ്ണനെ കാത്തിരുന്നു.

15. രാഗം- വൃജാവത്ത് സാരംഗ് (ധ്യപട്ട)

പല്ലവി

ചലിയേ കുംജന് മോ തുമ്
ഹം മില് ശ്രാമ് ഹരീ

അനുപല്ലവി

1. ദേവോ ജമുനാ രേ ബഹി സുന്ദര
അതി നീർ ഭരീ (ചലിയേ..)
2. തേയാംഡിയേ കൈസേ മോകും
മേതോ തേരോ ഹാമ് ധരീ (ചലിയേ...)
3. സുനിയേ കോയല് കേ ബോല്
പായാ കാ കഹരീ (ചലിയേ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

പ്രിയസവി! നമുക്കു വള്ളിക്കുടിലിലേയ്ക്കു പോകാം അവിടെ ചെന്ന് ശ്രാമ മോഹനനായ ഹരിയെക്കാണാം.

അനുപല്ലവി

1. യമുനാനദി സ്വാദുനമായി ഒഴുകുന്നത് നീ കാണുന്നില്ലോ?
2. ഞാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുകയല്ലോ? എനെ കുടാതെ നീ എങ്ങനെ പോകും?
3. ആ കുയിലിന്റെ നാദം കേൾക്കു. അത് പ്രിയത്മക്കേരി വാക്കുകൾ തന്നെയല്ലോ?

10. രാഗം- ബേഹാർ ആദിതാളം (വയാൽ)

പല്ലവി

കാൻഹാ കണ്ട് വർമോ ആയേ
എരി ആലീ റീ ശോരീ

അനുപല്ലവി

- സോവത് യീ ജബ് അപ്പേനേ മനിർ മേ
സുപര് മോ ആന് ഗയേ
ദിന് നഹീ ചെചന്, രേരന് നഹീ നിദ്രാ
തന്മന്, വികല് ഭയേ (കാന്ഹാ...)
- വൃന്ദാവന് കേ കുംജ് ഗലിന് മോ
ഗാവത് താന് നയേ
ജാകേ ശരവീ കു നിരവത് നിസി ദിന്
മോഹനാർ ഗയേ (കാന്ഹാ...)
- ധേന് ചരാവത് ഗോഗുല് മധുബന്
ബംസിബക് മോ തയയേ
പദ്മനാഡ് പ്രദു ധണി പരശായി
ജുഗ് ജുഗ് നാമ് ജയേ (കാന്ഹാ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

അല്ലയോ ശോപികേ! കൃഷ്ണനൈപ്പോഴാണ് നിന്റെ വീടിൽ വന്നത്

അനുപല്ലവി

- ഞാൻ കൃഷ്ണൻ വരുമെന പ്രതീക്ഷയിൽ, വീടിൽ സ്വപ്നം കു മയങ്ങി കിടക്കുകയായിരുന്നു. എനിക്ക് പകൽ അവനെ കാണാത്ത് ഒരു സ്വസ്തതയുമില്ല. രാത്രി നിദ്രയുമില്ല. എൻ്റെ ശരീരവും മനസ്സും ആകെ തളർന്നു പോയി.
- വൃന്ദാവനത്തിലെ വള്ളികുടിലുകളിൽ നിന്നും കൃഷ്ണനെൻ്റെ ശുതി മധുരമായ വേണു നാദം കേൾക്കുന്നു. അവന്റെ മോഹനരുപം രാത്രിയിലും പകലും വേട്ടയാടുന്നു.
- ഗോക്കലേമേച്ചും ഓടക്കുഴലുതിയും ശോപികാ വല്ലഭൻ വൃന്ദാവനത്തിലെ വടവുക്കച്ചുവടിൽ ഇരിക്കുന്നു.

അനന്തരായിയായ ഈ പദ്മനാഭൻ യുഗധുഗാന്തരങ്ങളോളം നമ്മുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

7. രാഗം- പുർണ്ണി അടതാളം

പല്ലവി

ആലി മേ തോ ജമുനാ ജല് രേണന് ഗയീ
ജബ് ശ്യാമ് സുന്ദര് സു ഭേദ് ഭയീ

അനുപല്ലവി

- മോരൻ കേ പിംത്യ് സീസ് ബീരാജത്
ബാംസുരീ മോ ഉപജത് താന് നയീ (ആലീ...)
- ഗഹവന് കേ സംഗ് കഷണ് ധാവേ കഷണ് റാഡേ
ഗവാല് ബാല് സെ ബോലി ബോലേ അമൃതമയി (ആലി...)
- സോയി പത്മനാഡ് പ്രദു ധണിപരശായി
മോഹേ നിഹാല് കരേ ത്രിലോകദയി (ആലി...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

സവീ! ഞാൻ യമുനയിൽ വെള്ളമെടുക്കാൻ പോയപ്പോൾ മേരു ശ്രാമളനായ കൃഷ്ണനെ കു കു.

അനുപല്ലവി

1. അവൻറെ ശിരസ്സിൽ മയിൽപ്പീലികൾ നിരത്തി കുത്തിയ കിരീടമു്. അധരങ്ങളിൽ ചേർത്തുവച്ചിരിക്കുന്ന ഓടക്കുഴലിൽ നിന്നും മധുരമായ രാഗങ്ങൾ ഉതിരുന്നു.
2. അവൻ ഇടയ്ക്കിടെ ഗോക്കളുടെ പിനാലെ ഓടും. പിനെ വെറുതേ നിൽക്കും. ചിലപ്പോൾ ഗോപാലകരാരുമായി മധുരമായി സംസാരിക്കും.
3. അനന്തശായിയും ത്രീലോക സംരക്ഷകനുമായ പത്മനാഭ! എനെ രക്ഷിച്ചാലും.

6. രാഗം ഒഭരവി ആദിതാളം

പല്ലവി

ആയേ ശിരിയർ ദാരേ മേരേ ഗോരീ

അനുപല്ലവി

1. അഞ്ജന് അധർ ലലാട് മുഹാബർ നയന്
ഉന്നിംഗേ ചല്ല് ആയേ
2. ബിന് ഗുണ് മാല്ല് വിരാജത്ത് ഹീയമേ ദൃശ്യഗല്ല്
വൈബാ സുവ് പായേ ബേജ്ഞാരീ കു ബബുന് കര്ക്കേ
കൈസേ പ്രീതമ് സുവ് പായേ (ആയേ...)
3. സോലാ സിംഗാർ കരി ഫുലന് കേ ഹാർ ലിയേ
വിവിധ് സുഗന്ധ് സേ മന് മായേ
വൈബരി മി മോ മന് കേ സാമി
കുമുദ് സരോവർ കുംഭലായേ (ആയേ...)
4. സുവ് കേ കാരണ് ഭൂവ് കേ നിവാരണ്
മധുവന് മുരളീ യുന് ശായേ
പത്മനാഡ് പ്രദു മണി പരശായി കോടി മയന്
തന് ത്യവി ത്യായേ (ആയേ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

സവീ! ഗോവർഖന ശിരിയാരീ ഇന്ന് എൻ്റെ വീടിൽ വന്നു.

അനുപല്ലവി

1. അവൻറെ അധരങ്ങളിൽ അഞ്ജനവും നനറിയിൽ മെലാഞ്ചിയും കണ്ണുകളിൽ ഉറക്ക കഷിണവും ഉ ചയിരുന്നു. എത്തു ഗോപികയാണാവോ എൻ്റെ പ്രിയതമരെ വരൈകരിച്ച് കൊ കു പോയത്.
2. ദൃശ്യമായ ആലിംഗനത്തിൽ, പുക്കളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞു പോയ മാലയുടെ പരടുമാത്രം അവൻറെ മാറിടത്തിൽ കു കു. എനെ ഇങ്ങനെ വണ്ണിച്ചിട്ട് എൻ്റെ പ്രിയതമന് എങ്ങനെ സുവം കിട്ടാനാണ്.
3. അണിഞ്ഞതാരുങ്ങി, സുഗന്ധം പുശി, കരുിൽ ഹാരവുമായി ഞാൻ രാത്രിമുഴുവനും അവനെ കാത്തിരുന്നു. എൻ്റെ ഹൃദയസരസ്സിലേ ആസ്തൽ പുക്കളെല്ലാം വാടികരിഞ്ഞു.
4. ഭൂവ് നിവാരണനും സുവഭായകനുമായ ആ കൃഷ്ണൻ അവൻറെ ഓടക്കുൽ വായിച്ചു. അനന്തശായിയായ പദ്മമാഡണ്ണൻ

4. രാഗം ബിഡാൻ ചൗതാളം (ഡ്യൂപ്പർ)

പല്ലവി

ആജ് ഉന്നീംദേ ചപലേ ആയേ റാഡോ മോറേ അംഗനാ
ബേജ് രാജ് നനകുവര് മായി ശിരിയാരി (ആജ്...)

അനുപല്ലവി

1. കോമള് കപോലന് മേ രാജ് ജാകേ ബിനന്
അഞ്ജന് അയർ ലസേ ചിത്ര രൂപ് ധാരീ (ആജ്...)
2. മോസേ കഹോ ആവന് ഒറരത് തേ രതി പായോ
മേ തോ ജാഗീ രഹീ, അബ് ഭോർ ഭയോ പ്യാരീ (ആജ്...)
3. പത്മനാഥ് ദീനബന്ധ്യു ദേശാദ്യേ കൈസേ മോഹേസവീ
ശോപിനാമ് സാംവരോ എരി ബന്ധവാരീ. (ആജ്...)

ഭാവാർത്ഥമാ

പല്ലവി-

സവീ! ഈന് പ്രജരാജനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ രാസകീയ കഴിഞ്ഞ് അതേ രൂപത്തിൽ ഈന്
എൻ്റെ മുററത്ത് വനു.

അനുപല്ലവി

1. അവൻറെ കോമളകപോലങ്ങളിൽ പൊടിന്റെയും അയരങ്ങളിൽ കണ്ണ് മഷിയുടേയും അടയാളം
ഞാൻ കു.
2. ഇവൻ വരുമെന്ന് വാക്കു തന്നിരുന്നതുകൊ കു ഞാൻ പുലരും വരെ കാത്തിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ
രാസകീയ കഴിഞ്ഞ് അവൻ എൻ്റെയടുത്ത് വനിരിക്കുന്നു.
3. സവീ! ഇവൻ എനെ പറിച്ചു. ദീനബന്ധ്യുവായ ഈ പത്മനാഭന് എങ്ങെനെ എനെ
ഉപേക്ഷിക്കാനാകും.

3. രാഗം യമുനകല്യാണി അടതാളം

പല്ലവി

ആജു ആയേ ശ്യാമ് മോഹന് രാസമണ്ഡല് വേല്ലം

അനു പല്ലവി

1. ബാംസുരീ കീ ധൂനക് ലാഗേ താന് തനന് നതോം തനോം
ബാജേ താള് മുദംഗ് കീ ധൂന് ധൂകുട് തകിട് തക് ധൂകുട് തമോം (ആജു...)
2. നാച് രഹേ ശോരീ, താന് മെയാ, മെമത്, മെമ, തെത, തകിൽ തോം
ബാജേ പായല്, ഹുംചരു്, നനന്, ധനന്, നനന്, തനന് തോം (ആജ്...)
3. താന് ശാവോ തകരിം താബി, ധിർക്കത്
തക് തോം തമോം ധിംതകിട്, തക് തക് തമോം (ആജു...)
4. പത്മനാഥ് തുമാരീ ലീലാ കൃകഹരും മേ സാംവരോ
താപ് സക്ക് ശരണേ ആയാ സോ ഹമാരോ തുംഹരോ (ആജു...)

ഭാവാർത്ഥമാ

പല്ലവി

സവീ! ഈന് മേലവർണ്ണനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ രാസലീലയ്ക്കായി വൃഞ്ഞവന്ത്തിൽ വനു.

അനുപ്ലബ്ബി

1. ഓടക്കുഴലിന്റെയും മുദംഗത്തിന്റെയും ശബ്ദം താളാത്മകമായി മുഴങ്ങി.
2. ഗോപസ്ത്രീകൾ പാടുപാടി, നൃത്യം ചെയ്തു. അവരുടെ ചിവകകളുടെ ശബ്ദം വൃദ്ധാവനത്തിൽ മുഴങ്ങി
3. പാടിന്റെയും ചിലകയുടേയും താളാത്മക ശബ്ദം
4. അല്ലയോ ശ്രീപത്മനാഭ! അങ്ങയുടെ ലൈലകളെ ഞാൻ എങ്ങനെനവർണ്ണിക്കേണ്ട്. ഞാൻ ശരണാഗതനാണ്, എൻ്റെ ദുഃഖങ്ങളെ അകറിയാലും

2. രാഗം- വംബോജി താളം -ആദി (ഒപ്പ്)

അബ്ദം തോ ബൈരാഗിന് ഭയി ആലി മേരോ
അബ്ദം ബൈരാഗിന് ഭയി
സേജ്ഞ് സിംഗാർ കചുനഹീ ഭാവേ
ലുവ് സബ്ദം മൂല്യ് ഗയി (അബ്ദം തോ....)

ഭാവാർത്ഥം

സബീ! ഞാൻ വിഷയസുവാങ്ങളിൽ വിരക്തയായി. ശ്രൂംഗാര ചേഷ്ടകക്കലോന്തും എനിയ്ക്കു സുവമുള്ളതായി തോനുനില്ല. സുവം എന്താണെന്ന് കൂടി ഞാൻ മറന്നിരിക്കുന്നു.

26 രാഗം -സുരതി ആദിതാളം

പ്ലബ്ബി

ഭയി ലോ ചാങ്കി രാത് അബ്ദം രഹിയോ മോരേ സാത്,

അനുപ്ലബ്ബി

1. ബിജരീ സേ പീത് ഡുലാവും ഭുജ്ഞ് മേ ഭുജാഹീ മിലാവും
സബ്ദം മൂല്യ് ഹാർ ബനാവും മൻ ഭർ ഭർ ഭുഷണ് പാവും (ഭയിലോ...)
2. തന്ന് മോ അബീർ ലഗാവും അംഗിയാ കേ കോർ ഭുലാവും
ദിന് കേ വിയോഗ് ബുദ്ധാവും തോസേ ചുനരി ഹമരീ റംഗാവും (ഭയിലോ...)
3. ജൈസേ ത്യവാ സേവ് പയ്യാ പാവേ സദാ ദുഃഖ് സൈയ്യാം
എൻസേ തവും മോരേ ഭയ്യാ തുമ്പ് ധാരോ പിയാ ഗല് ബൈയ്യാം (ഭയിലോ...)
4. കോന് വബർ മോ ലേവ്യയ്യാ ഹോവേ നഹി സുവ് ദൈയ്യാ
സാധ്യ കേ ഹിത് മേ രഹയ്യാ പത്മനാഭ് പ്രദൈ മോ ബലേലയ്യാ (ഭയിലോ...)

ഭാവാർത്ഥം

പ്ലബ്ബി-

പ്രിയതമാ! ചന്ദ്രികാ ചർച്ചിതമായ രാത്രി ഇതാസമാഗതമായിരിക്കുന്നു. അങ്ക് എന്നോടൊപ്പം വസിച്ചാലും.

അനുപ്ലബ്ബി

1. ഞാൻ അങ്ങയെ വെഞ്ഞാമരം കൊ കു വീശ്വയോ? ഞാൻ അങ്ങയുടെ കൈത്ത എൻ്റെ കൈയിൽ എടുക്കേണ്ടയോ? ഞാൻ അങ്ങയെ പുമാലയു റക്കി അണിയിക്കേണ്ടയോ? അങ്ങനെ ഞാൻ പരമാനന്തത്തിൽ ലയിക്കേണ്ടയോ?
2. ഞാൻ അങ്ങയുടെ തളിർമേനിയിൽ സുഗന്ധം പുശ്രേഷ്ടയോ? ഞാനെന്നെൻ്റെ അംഗവസ്ത്രം അഴിക്കേണ്ടയോ? ദിവസം മുഴുവനുമുള്ള എൻ്റെ വിയോഗ ദുഃഖം എല്ലാം മറക്കുവാൻ വേ ഞാൻ നിനെ എൻ്റെ മുടുപടത്തിൽ ഒളിപ്പിക്കേണ്ടയോ?

3. മധുരപലഹാരങ്ങൾ കഴിക്കുന്നേൻ വിശദ്ധ് എങ്ങിനെ മാറുന്നുവോ അങ്ങനെ അങ്ങയുടെ ശാഖാലിംഗത്തിൽ എൻ്റെ മനസ്സിലെ ദുഃഖം അകലെട്ട്.
4. എൻ്റെ ക്ഷേമമനേഷിക്കാൻ നീയല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. ഭക്താഭിഷ്ടപ്രധാനായ ശ്രീപത്മനാഭാ! ഞാൻ അങ്ങയെ തന്നെ അഭ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. എന്ന രക്ഷിച്ചാലും.

5. രാഗം - രേവതാ (രഭരവി) ആദിതാളം

പല്ലവി

ആന് മിലോ മെഹബുബ് ഹമാരോ

അനുപല്ലവി

1. ഹോവും തോരി ഭാസി ലാലാ നൈ കുവർ പ്യാരോ (ആന്...)
2. ചുന് ചുന് കലിയാം മേ സേജ് ബനാവും
സേജ് പലംഗ് രംഗ് മഹല് തുമാരോ. (ആന്...)
3. അതര് അബീര് ഗുലാബ് ലഗാവും
പ്രേമ് കടോരീ സേ മോകു നാമ് ബിസാരോ (ആന്...)
4. പത്മനാഡ് പ്രദു മണിപരശായി
കബഹും നഹീം മോകു നാമ് ബിസാരോ (ആന്...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

പ്രിയതമാനായ കൃഷ്ണാ! എനിക്ക് എത്രയും പെട്ടന് ദർശനം തന്നാലും.

അനുപല്ലവി

1. പ്രിയ നൈ കുമാരാ ഞാൻ നിന്റെ ഭാസിയായിക്കൊള്ളാം.
2. നിന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ ശയ്യാ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത പുഷ്പങ്ങൾ കോ കു അലങ്കരിക്കാം.
3. നിന്റെ കോമള മേനിയിൽ നാനാ തരത്തിലുള്ള സുഗന്ധ തെതലങ്ങൾ പൂശിത്തരാം. നീ എനെ പ്രേമം കോ കു വീർപ്പു മുട്ടിക്കരുതേ!
4. അനന്തശായിയായ പത്മനാഭാ! എനെ അങ്ങ് ഒരിക്കലും കൈ വിടരുതേ!

8. രാഗം പുർണ്ണി ചൗതാളം

പല്ലവി

ഉറയോ സുനിയേ മേരീ സനേശ്
ചലേ ജബ് സേ പിയാ പരദേശ്

അനുപല്ലവി

1. ശഹിരാം തൃംനീരി ത്യാഗ് കീന് ഹോ
സബ് ശ്രാല് ബാല് ശ്രോച് കീന് ഹോ
വധി ഭർ കുംജ് കുഭലായേ (ഉറയോ...)
2. ഹാമേ മുരളീ ശലേ മാലാ
ചലേ ജബ് നങ്ക് കേ ലാലാ
മോഹേ ബ്രജ് കേ ജോ നർ നാരീ
ഭുലേ കൈസെ മോകും ബന്ധവാരീ (ഉറയോ...)

3. ജബ് ലീനോ ജനമ് ബേജ് മേ
ഹരോ സബ് താപ് കഷണ് ഭർ മേ
എന്നേ പ്രദു കേ വിയോഗ് സഹേ
കൈസേ ഹംകു സോ ചോധി രഹേ (ഉന്നയോ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി

(കൃഷ്ണൻ വൃന്ദാവനത്തിൽ നിന്നും മധുരയ്ക്കു പോയതിന് ശേഷം ഉദ്ധവർ വൃന്ദാവനത്തിൽ വരുന്നു.

അപ്പോൾ ഒരു ഗോപികാ, ശ്രീ കൃഷ്ണൻറെ അഭാവത്തിൽ വൃന്ദാവന വാസികൾക്കു റയ ദു:ഖം വിവരിക്കുന്നു.) ഉദ്ധവരേ! എൻ്റെ പ്രിയനുള്ള സന്ദേശം കേട്ടാലും

അനുപല്ലവി

1. പരുക്കൾ പുല്ലും വെള്ളവും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗോപ ബാലകമാരെല്ലാം ദു:ഖത്തിലാം കൂടുതലാം നദിയിലെപരിസ്വാലമായ ജലം പോലും തൈങ്ങൾക്ക് പ്രിയമായി തോന്നുന്നില്ല. വള്ളിക്കുടിലുകൾ എല്ലാം നിമിഷ നേരു കൊടു കൂടിക്കരിഞ്ഞു.
2. മാറ്റത്ത് വനമാലയും കയ്യിൽ ഓടക്കുഴലും പിടിച്ച്, വൃന്ദാവന നിവാസികളെയെല്ലാം മോഹിപ്പിച്ചുനടന്ന ആ ബാലഗോപാലൻ എന്നെ എങ്ങനെ മറക്കും.
3. അവൻ ഈ പ്രജാളുമിയിൽ ജനിച്ച നിമിഷത്തിൽ തന്നെ തൈങ്ങളുടെ എല്ലാ ദു:ഖങ്ങളും ശമിച്ചിരുന്നു. ആ പ്രദുവിൻറെ വിരഹം തൈങ്ങൾ എങ്ങനെ സഹിക്കും? ആ പ്രദു തൈങ്ങളെ എങ്ങനെ മറക്കും?
4. വേദങ്ങളിലെല്ലാം ആരുടെ മാഹാത്മ്യമാണോ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്, പതിനാലു ലോകങ്ങളിലും ആരുടെ രൂപമാണോ അഭിനമായിരിക്കുന്നത്, ആരുടെ ശക്തികൊം ആണോ ജീവജാലങ്ങൾ ചേതനയുള്ളവരായിരിക്കുന്നത്, ആ ചെച്തന്യ സ്വരൂപതെ, അല്ലയോ ഉദ്ധവാ! തൈങ്ങൾ ഗോകുല വാസികളുടെ സന്ദേശം കേൾപ്പിച്ചാലും.

25. രാഗം- ബേഹാഗ് ചാതാളം

പല്ലവി

വേജ് കീ ചവീ ഹാഗയീ ഗയോ ജബ് തേ
കുംഡ് ഹരിത് ലതാ സബ് സുവൻ് ആയി.

അനുപല്ലവി

1. അംസു അന് സേ ഹം അംചല്ല് യോവേ സദാ
കുബജാ സേ പ്രേമ് രാവിയോ, യാ മേ കൗര് ലോയീ (വേജ് കീ...)
2. ഉന്നയോ ഹമാരാ സന്ദേശ് മായോ സേ കഹിയോ
ജായ് പത്മനാഡ് കീ കൃപാ ജോ തീന് ലോക് ചരായി (വേജ് കീ...)

ഭാവാർത്ഥം

(ഗോപസ്ത്രീകൾ ഉദ്ധവരോടു പരാതി പറയുന്നു.)

പല്ലവി-

ശ്രീ കൃഷ്ണൻ മധുരയ്ക്ക് പോയതിന് ശേഷം വൃന്ദാവനം ശോഭയില്ലാതെയായി. ലതാ നികുണ്ഠജങ്ങൾ വാടിക്കരിഞ്ഞു.

അനുപല്ലവി

1. തൈങ്ങൾക്ക് കണ്ണ് നീരോഴിയെ നേരെമില്ല. മധുരയിൽ ചൊന്ന് അവൻ പുതിയ പ്രേമികമാരെ കിട്ടിക്കാണും! പക്ഷേ ഈതൊക്കെ പുലവനാൻ ഞാൻ ആരാൻ!

2. അല്ലെങ്കിൽ ഉള്ളവാ! തുണ്ടുടെ ഈ സന്ദേശം മായവനെ അറിയിക്കുക.
ശ്രീ പത്മനാഭൻറെ കൃപ ത്രി ലോകങ്ങളിലും നിരത്വം നിൽക്കുന്നു.

29 രാഗം- ബോഹർ ആദിതാളം

പല്ലവി

മേ തോ നഹി ജാവും ജനനീ ജമുനാ കേ തോ തീർ.

അനുപല്ലവി

1. ഇത്തനീ സുന്കേ മാത് യഗ്രോദാ പുച്ചർതീ മുരഹർ സേ
കേട്ടാം നഹി ജാവത് യെനു ചരാവത് ബാലക് കഹർ ഹം സേ (മേ തോ...)
2. കഹത് ഹരീ സബ് ഗ്രാലിന് മില്യ് ഹം മീം ജത് ധന് കുച്ച സേ
ജബ് സബ് ലാജ്ഞഭരീ ബേജവാസിന് കഹേ ന കഹോ ദ്യുർ സേ (മേ തോ...)
2. തു ഭി കഹത് സബേ മധുസുധന് ബോലത് ജ സുമതീ സേ
ജബ് തവബ് ഗ്രോപിന് സബ് ഹരീ കേ മുവ് റാംകത് നിജ് കർ സേ (മേ തോ...)
3. എസീ ലൈലാ കോടീ കിയോ കൈസേ ജായേ മധുപന് സേ
പത്മനാഭ പ്രദു ദീന് ഉധാരണ് പാലോ സബ് ദു:വ് സേ (മേ തോ...)

ഭാവാർത്ഥം

പല്ലവി-

(ശ്രീ കൃഷ്ണൻ യഗ്രോദയോടു പറയുന്നു) അമേ! നാൻ യമുനാത്കത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നില്ല.

അനുപല്ലവി

1. (യഗ്രോദ കൃഷ്ണനോടു ചോദിക്കുന്നു) നീ എന്തു കൊ റാണ് കാലികളെ മേയ്ക്കാൻ പോകാത്തത്? ഗ്രോപബാലകമാർ നീ ചെല്ലുനില്ലെന്ന് പരാതി പറഞ്ഞെല്ലാ?
2. (ശ്രീ കൃഷ്ണൻ പറയുന്നു) ഇത്രഗ്രോപികമാർ അവരുടെ കുച മണ്ണലങ്ങൾ കൊ കു എന്ന അമർത്ഥതുന്നു. ലജ്ജാ വിവരായി അവർ എൻ്റെ നേർക്ക് കടക്കണ്ണുകൾ എറിയുന്നു.
3. ഇങ്ങനെയെന്നു ശ്രീകൃഷ്ണൻ യഗ്രോദയോടു പരാതി പറഞ്ഞെങ്കിലും, ഗ്രോപികമാർ തുണ്ടുടെ കൈ കൊ കൃഷ്ണൻറെ മുവം പൊതി.
4. ഇ വിധമുള്ള അനേകം ലീലകളാടിയ ശ്രീകൃഷ്ണൻ എങ്ങനെ വൃംബനം ഉപേക്ഷിച്ചു.

കെതവസ്തുലനായ പത്മനാഭ! എൻ്റെ ദു:വങ്ങളെയെല്ലാം അകറിയാലും.

28. രാഗ് അമ്മാജ് ആദിതാളം (ഡ്യൂപ്പം)

മിലിയേ ശ്രാമ് പ്രാരോ വിരഹ് ഭരീ തേ രാധികാ ജീവേ
ലാജോ സുന്ക് ബാത് മോരീ ബാംസുരീ ബജേജയും.
ചോഡ്യ് ദീജോ മാന് മേ തോ ജോധും ഹാമ്പ്‌വേ

ഭാവാർത്ഥം-

എൻ്റെ പ്രിയതമനായ കൃഷ്ണൻ! നിന്റെ ഈ രാധികാ വിരഹ തപ്തയായി കഴിയുന്നു. നീ എൻ്റെ ഈ പ്രാർത്ഥന കേട്ക് എൻ്റെ അരികിൽ വന്ന് ആ വേണുഗാനം ഒന്നു കേൾപ്പിക്കുവാൻ കരുണ കാണിക്കു. എന്നോടുള്ള പിന്നക്കമെല്ലാം മറന്ന് നീ എൻ്റെ കൈ പിടിക്കു. നാൻ താണ് തൊഴുതപേക്ഷിക്കുന്നു.

33. രാഗം- പരജു ചൗതാളം (ഡ്യൂപ്പം)

പല്ലവി

സാംവരോ തേരീ മുരളീ - ദുന് സേ
ബാവരീ ഭയീ സബേ ബേജ് നാരീ.

അനുപ്ലബ്ദി

1. ശരനന്ന് സുനന്ന് ചും ശരന്ന് നന്ന്
ബാജത് യുനന് പര് ശിരിയാരീ (സാംവരോ...)
2. മിൽക്കത്, മോം തരികിട തക് നാചത് സബ് മില്ല്
ശുതി ഗതികാരീ സയനന് സേ സബ് ഭു:ബ്
പത്രനാട് ശവീ മേ ബലിഹാരീ (സാംവരോ...)

ഭാവാർത്ഥം

പ്ലബ്ദി-

ശ്രീകൃഷ്ണൻൻറെ വേണുഗാനം കേട്ട് വൈജാംഗനമാർ ഉന്നതരായി തീർന്നു.

അനുപ്ലബ്ദി

1. ശ്രീകൃഷ്ണൻൻറെ വേണുഗാനത്രൈഡാപ്പം ഗ്രാഫികമാരുടെ നൃത്തം.
ശ്രീ പത്രനാഭൻൻറെ അലയകികമായ പ്രദയിൽ ഞാൻ അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു.

18. രാഗം -കാഫി ആദിതാളം (വയ്യാൽ)

ജാവോ മത് തും പരദേശ് ബാലമ്
മേരേ ജു പ്രാരേ
അതർ ലഗാവും സുഗന്ധ ലഗാവും
ങുർ ഗുലാബ് അബീര്
കമല് സരോവർ സേ ഉഡ് പംചരി
കൈസേ ജീവേ ബിന് നീർ

സംർഭം - ശ്രീകൃഷ്ണൻ വൃജാവനത്തിൽ നിന്നും മധുരയിലേയ്ക്കു പോകാൻ തുനിയുന്നോൾ
ഗ്രാഫികമാരുടെ വിലാപം

13. രാഗം - ത്യിംഡോഡി ആദിതാളം (വയ്യാൽ)

ഗാഫില് ഭേഡി ലോ രേ മിയാ മേ കൈസേ ജാവും
ഇന് ബാതന് മോ മാന് ന കീജോ മേ തോ മോഫി
മേരേ ബാലമുവേ
ഗാഫില് ഭേഡി ലോ രേ മിയാ.

ഭാവാർത്ഥം

പ്രിയ സവീ! എൻ്റെ പ്രിയതമൻ എവിടെയാണെന്ന് ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. അവനെ തിരക്കി ഞാൻ എങ്ങനെ പോകും. ഞാൻ അവനിൽ മോഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

14. രാഗം ത്യിംഡോഡി ആദിതാളം (ശ്രോ)

ഗ്രാരീ മത് മാരോ ബാൺ സേ, നെന്നേം കി പ്രാരീ
തന്മന് മേരോ ലഗേ തേരേ തന് മേ
എും എട് പട് ഹസ് കേ നികാൽ വേ.

ഭാവാർത്ഥം

പ്രിയതമേ! നീ നിന്റെ കടക്കല്ലുകൾ കൊ കു ഇങ്ങനെ അഭ്യന്തരുതേ. നീ
സന്തോഷാതിരേകത്താൽ മുടുപടം മാറിയാൽ നമ്മുടെ ശരീരവും മനസ്സും ലയിച്ച് ചേരും.

11. രാഗം- ത്യിംഡോഡി ആദിതാളം

കാൻഹാ നേ ബജായീ ബാംസുരീ
മന് മോഹേ ജിന് സേ
ജബ് തബ് ശ്രാമ് ബജായീ ബാംസുരീ യാലേ

ഗയീ മേരീ മന്ത്ര കീ കരാരീ!
കാന്തഹാ നേ ബജായീ ബാംസുരീ.

ഭാവാർത്ഥമം.

ശ്രീ കൃഷ്ണരൻറ, സുമയുര രാഗങ്ങളുതിരുന്ന വേണ്ടനാദം ഫേൾക്കുന്നോഫലിം, മനസ്സിലെ
സകല ദുഷ്പങ്ങളും താൻ മറക്കുന്നു.